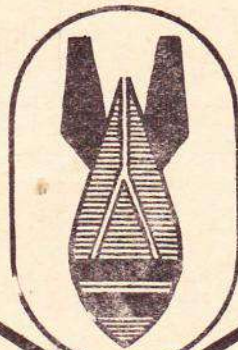

De Ontmijner

MAANDELIJKS BULLETIJN
DER VERBROEDERING
DER BELGISCHE ONTMIJNERS (V.Z.W.)

P.C.R. Nr 7537.94

Secretariaat : 30, Sint-Jansstraat, Tervuren
Redactie : Lunette 8/9 Berchem-Antwerpen

Mijnen in avondkledij . . .

Onze Ontmijners en het Muzeum van het Leger

In onze stad Brussel bestaan er twee belangrijke muzea die de militaire herinneringen van de geschiedenis van ons volk onder elkaar verdelen.

Het muzeum aan de Hallepoort wijdt zich meer in het bijzonder aan wapens en wapenuitrustingen en aan alles wat betrekking heeft op onze geschiedenis der Middeleeuwen en van het moderne tijdperk.

Het muzeum van het Leger daarentegen dat volledig een der vleugels van de « Cinquantenaire » in beslag neemt, vertegenwoordigt de militaire geschiedenis van ons Land vanaf de geboorte van onze eerste nationale regimenten, dit dateert van 1714, tot op onze dagen .

In de ruime zalen kan men de herinneringen, nagelaten door deze die de Brabantse omwenteling teweegbrachten tegen de alleenheerschappij van de Oostenrijker Joseph II in oogschouw nemen, alsook de herinneringen nagelaten door deze die de Franse overheersing in België kenden en bevochten.

Verder stelt men het tijdperk van onze vereniging met Holland voor en een gans kwartier werd gewijd aan de geschiedenis van de Omwenteling van 1830.

Nadien komt de Regering van de eerst Koning der Belgen, Leopold I, de eerste nationale militaire organisaties en ook het oproepen van de verscheidene pogingen tot koloniale uitbreiding en de uitwijking naar de vreemde van ons volk dat zijn weg zocht.

Uit het tijdstip van Leopold II toont men ons onder andere al wat door deze grote koning en door een handvol mannen ondernomen werd om ons met een rijke kolonie, die Belgisch Congo geworden is, te begifigen.

Natuurlijk neemt de oorlog 1914-18 een grote plaats in in dit Muzeum niet enkel door de overvloed van het militair materieel dat er verzameld werd maar ook door de onbekende verscheidenheid der herinneringen die betrekking hebben op deze gebeurtenis waarin alle standen der bevolking gemengd werden.

Maar daar mocht het jaarboek van de geschiedenis van ons volk niet staan blijven, het aas van een Vereniging der Naties dat een nieuwe Wereldoorlog vermeed werd weldra verijdeld en wel door deze die men overwonnen had en slechts op weerwraak belust waren, en de afschuwelijke wereldoorlog van 1939-45 kwam.

Evenals hun voorgangers hadden de Belgen in deze oorlog de onschendbaarheid van hun Grond en van hun Vrijheden te verdedigen en ze deden het met een taaheid en een moed die de beste tradities waardig waren.

Dank zij het wakkere initiatief van de Heer Bewaarder van het Muzeum van het Leger kon reeds een heel rijke documentatie verzameld worden, een documentatie die zich niet alleen interesseert in de initiatieven van onze nationalen maar die zich ook uitbreidt tot onze onderlingen betrekkingen met alle andere oorlogvoerenden.

Van uit uiterst nationaal oogpunt gezien werden reeds een aantal herinneringen die betrekking hebben op de Belgische Weerstand gedurende de bezetting opgenomen; onze koene parachutisten hebben er hun afdeling, onze Zee- en Luchtmacht, onze koloniale troepen en onze troepen van Overzee hebben er ook hun ereplaats.

Een schim ontbrak aan dit tafereel van het geheel dat verricht werd opdat België, ons België het overleven zou.

Onder al de helden van deze laatste oorlog zijn er deze die men niet vergeten mag te noemen, het zijn deze die dagen, maanden, jaren lang vochten, zonder de bedwelmeling van het gevecht te kennen, deze die eens de vijandelijkheidengestaakt waren, niet naar de vreugde van de teruggevonden vrede terugkeren konden, deze die, met dezelfde verbeterde moed elk ogenblik de strijd moesten voortzetten tegen een vijand die verdoken voortging de uitgestrektheid van ons grondgebied onveilig te maken en hierdoor elke hoop op het herboren worden van ons nationaal leven verbood.

Onder al deze helden uit deze oorlog zijn er deze die men niet mag vergeten te herdenken, het zijn onze ontmiijners, die strijders in het eerste en het laatste uur, deze die drie jaar na het staken der vijandelijkheden nog altijd in het gevecht staan en nog elke dag hun bloed en hun leven aanbieden opdat bij ons de vrede en de welvaart heersen zou.

Wat moest gedaan worden werd gedaan. Onze ontmiijners kregen een ereplaats toegewezen tussen de moedigen van deze laatste oorlog.

Onze ontmiijners ook zullen hun stand hebben in deze heroproeping der nationale glories, hun herinnering en hun offer zal plaats nemen in onze geschiedenis.

Om alle gewilde glans aan deze glorieuse gebeurtenis te geven heeft het comiteit van de Verbroedering besloten de oprichting van onze stand te doen samenvallen met een grote tentoonstelling over de Ontmiijning, een tentoonstelling die in hetzelfde museum zal plaats vinden. In de loop van deze tentoonstelling zal er eveneens een concert in groot gala plaats hebben.

De gedachte heeft vorm gekregen en voor het ogenblik werkt men zonder ophouden aan de verwezenlijking van

deze twee manifestaties van grote omvang die het winterseizoen in onze hoofdstad zullen openen.

De inhuldiging van deze tentoonstelling is vastgesteld op 16 Oktober; op 31 Oktober zal het concert plaats hebben, met de medewerking van het muziek der Gidsen en van Mijnheer Colin, musicoloog en Directeur in de archieven van de stad Brussel.

De tentoonstelling zal twee weken duren en zal open zijn van 10 U. tot 12 1/2 U. en van 13 1/2 U. tot 17 U.

Een zaal zal speciaal ingericht worden om de Cinematographische dienst van het Leger toe te laten verscheiden documentaire films te vertonen.

Men twijfelt er niet aan dat deze verschillende manifestaties de nieuwsgierigheid en de gunst van het publiek zowel uit Brussel als uit de Provincie ontmoeten zal, en dat ze zullen toelaten opnieuw de aandacht te trekken op het werk afgelegd door onze Ontmiijners, alsook op het sociale werk ten voordele van de slachtoffers der ontmiijning.

Kapitein-Kommandant DIEU.

AAN DE ACHTERBLIJVERS ...

Wij zijn reeds in de maand Oktober en nog zijn er enige achterblijvers, die hun bijdrage voor 1948 niet betaald hebben. Wij durven hopen dat deze leden op prijs zullen stellen deze vergetelheid te herstellen vooraleer wij onze bijdragenrekening ten overstaan van de V.O.V. 40-45 moeten wij rekenschap daarvan geven en het ware wenselijk al onze leden op de lijst te kunnen zetten, die wij aan dit verbond moeten afgeven.

Over enkele weken hebben wij u allen een uitnodiging gestuurd u in regel te stellen. Veel hebben er reeds onze oproep beantwoord, enkele staan nog open. Sommige schrijven ons ook dat ze het nut niet meer inzien nog langer deel uit te maken van de Verbroedering omdat ze toch naar de vergaderingen niet komen. Er zijn er ook, die zeggen dat ze altijd flink hun plicht hebben gedaan en met iederen goed kamaraad zijn geweest; « wij hebben ons niets te verwijten » zoo besluiten ze.

Wij geven u dit toe, beste vrienden. Nochtans... of liever laat ons de zaak eens samen bekijken.

Als alle ontmiijners zoo zouden spreken en handelen, dan zou er geen Verbroedring leefbaar zijn en zou zij rap verdwijnen. Geen Verbroedering meer, dus geen comiteé. Maar, vrienden, wie zou er dan uw faam, hooghouden, wie zou er uw rechten verdedigen.

Wie zou de weduwen en wezen van uw gesneuvelde makers helpen en steunen, want die staan toch zo alleen in de wereld en de bijstand van hoger hand is toch zo beperkt.

Hebt gij U al eens afgevraagd, wie er dan zou voor zorgen dat er op bepaalde plaatsen ontmiijnersdenkmalen oprijzen? Wie zou daar bloemen gaan leggen, of denkt gij soms dat onze helden vrede zouden hebben met een jaarlijkse bloementuil, neergelegd door een paar officiële mensen. Denkt gij niet dat ze verdiend hebben dat deze hulde gebracht worde door de ontmiijners zelf, die het zich als een heilige plicht moeten aanrekenen?

Geen Verbroedering, geen geld meer voor onze invaliden, die maar zoo brutaal zonder een cent werden naar huis

gestuurd en maanden zelfs jaren op hun karig pensioentje moeten wachten. Geen Verbroedering meer, die reeds zoveel wonden heeft gezalfd en nieuwe hoop in menig huisgezin heeft doen ontstaan.

Wie zou er zich om bekommerd hebben, dat de slachtoffers van de ontmiijning na Augustus 1947 een oorlogspensioen zouden bekomen?

Oh, ik wist het wel, zoo ver hadt gij niet nagedacht en het is voldoende geweest u hierop te wijzen opdat gij niet langer achterwege blijve, om aan dit grootse werk mee te helpen.

NECROLOGIE

De Sectie uit Luik deelt ons het pijnlijke nieuws mede van het smartelijk afsterven van

Adjutant JULEMONT, Julien,

overleden op 12 Augustus ten gevolge van een langdurende ziekte opgedaan in de dienst.

Op 27 September werd

Korporaal VANDERGOTEN, Pierre
chauffeur van de Staf - D.V.R.S.

overleden te Brussel na een kortstondige ziekte, op de schoulers zijner wapenmakers ten grave gedragen.

Wij betuigen aan beide families onze innige deelneming.

HET HOOGTEPUNT

aller Feestelijkheden der Verbroedering der Ontmijners werd te DE PANNE bereikt ter gelegenheid der Inhuldiging van ons Monument op Zondag 12 September 1948

Moeten we nog spreken over de titanenarbeid geleverd sinds de Bevrijding door onze dappere ontmiijners, die, over het ganse land, het grondgebied hebben gezuiverd der verraderlijke sprintuigen door de vijand hier nagelaten? Moeten we er weer op drukken dat alle normale leven en seisoensactiviteit langs de Belgische Kust konden hernomen worden dank zij de zelfverloochening onzer dappere soldaten? En is het noodzakelijk te herhalen dat er honderd gesneuveld zijn in de volle bloei van hun leven, dit alles in bevolen dienst, wijl twee honderd en vijftig van hen nog steeds de sporen in hun lichaam dragen der opgelopen verwondingen?

Veel hulde werd deze helden reeds toegebracht, maar de gemeenten die hun herobloei te danken hebben aan de ontmiijners, hebben er aan gehouden dit werk van erkentelijkheid aan te vullen.

Daarom is het dan ook dat De Panne, in naam van de West-Kust, deze Zondag heeft willen wijden aan de tien gesneuvelde officieren, onder-officieren en ontmiijners in de sector Franse Grens-Nieuwpoort.

De weeromstandigheden waren, spijtig genoeg, dien morgen niet van de partij en de H. Mis, welke op de zeedijk moest plaats hebben, ging één half uur later door in Sint-Pieterskerk te De Panne.

Met de Philharmonie der Oud-Strijders van Moeskroon aan het hoofd, vertrok al over de Marktplaats de stoet naar de kerk toe. Benevens een twintigtal vaandels, alle van oudstrijders verenigingen en lokale societeiten, bemerkten wij voornamelijk die der Verbroedering der Ontmijners van België, van het 1ste en het 2de Bataljon Ontmijners, deze der sektie Oost-Vlaanderen, geëscorteerd door een flinke delegatie, alsmede de vlag der plaatselijke sektie van Scherpenheuvel.

Heel wat volk, waaronder een sterke opkomst oud-ontmijners, was aanwezig in de kerk. Buiten de bestuurlijke overheden van De Panne en talrijke delegaties oudstrijdersverenigingen en lokale societeiten, namen eveneens plaats in de eerste rijen der kerk: Luit. Generaal Sevrin, oud-bevelhebber der ontmiijningsstroepen; Luit. Generaal Ridder van Strijdonck de Burckel, voorzitter der U.F.A.C. 40-45; M. Govaerts, Burgemeester van De Panne samen met het Schepencollege en Gemeenteraad; Majoor Porrewijk, huidig bevelhebber; Majoor Samijn, oud-bevelhebber; de afgevaardig-

den der sekties der Verbroedering der Ontmijners en tal van oud-ontmijners uit St-Andries, Kuurne, Moorsele, West-Roozebeke, enz.

Al de vlaggen waren in het koor opgesteld en midden in stonden die der Ontmijnersafdelingen.

Z.E. Hr. Jacquemin, aalmoezenier van het korps, droeg de H. Mis op ter nagedachtenis onzer lange lijst gevallen makers. In zijn dieptreffende kanselrede, sprankelend van geestdrift voor onze ontmiijners, heeft Z.E. Hr. Jacquemin meer dan één ziel doen zinderen, meer dan één oog doen tranen en meer dan één hart doen roeren. « Dit bloed dat stroomde uit hun arme opengerete lichamen bekleurde onze vadergrond, dit bloed nog zo jeugdig en jong werd voor ons allemaal vergoten, dit bloed van hun allen die gevallen zijn is heilig bloed!

Het weder was heel wat opgeklaard na de Mis en het beloofde dan ook voor de namiddag. Op de dijk had zich intussen de musiekkapel der oudstrijderharmonie uit Moeskroon opgesteld die Ontmijnershoog- en Zegedag inzette met een reeks uitgezochte militaire marschen.

's Middags werd door de Stad De Panne een lunch aangeboden ter ere der Ontmijners. Buiten reeds hogergenoemde aanwezigen waren eveneens nog opgekomen Kolonel Legrand, vertegenwoordiger van de Prins Regent; Majoor Geerts, afgevaardigde van de H. Minister van Landsverdediging; M. Gilbert, afgevaardigde van de H. Minister van Wederopbouw; Commodore Timmermans, bevelhebber der Belgische Zeemacht; M. Van Elslander, arrondissement-commissaris voor Veurne; Majoor-Vlieger Dieu; M. Crevitz, stadsarchitect; M. Koekelbergh, architect der stad Brugge; Mej. Sevrin en vele anderen.

Bij het einde der lunch gaf Lt Gen. Ridder van Strijdonck de Burckel een toast op Generaal Sevrin voorzitter der Verbroedering der Ontmijners, en verklaarde dat we steeds één moeten zijn en blijven, om samen hand in hand, met alle ander oudstrijders, steeds schouder aan schouder te staan om zo een grote, mooie en sterke familie te vormen.

Kort na drie ure namen de overheden de stoet in ogen-schouw op de grote markt. Aldaar werd een feest ingeschakeld door de plaatselijke U.F.A.C. 40-45, die er uit de handen van Lt. Gen. Ridder van Strijdonck de Burckel een vaandel, dewelke s' morgens gewijd was geworden, in ontvangst mocht nemen. Eveneens spelde de voorzitter der U.F.A.C. 40-45 tal van erkentelijkheidsmedaillies op de borst van rechthebbenden, enerzijds ten posthumen titel, anderzijds aan oud-krijgs-, politieke-gevangenen en weerstanders. Intussen scheerden drie militaire jachttoestellen, van de basis Koksijde, over het marktplein en verder over de stad.

Hierop zette de stoet zich weer in beweging naar het te onthullen gedenkteken toe. Door de plaatselijke politie en rijkswacht voorafgegaan, op voet gevolgd door de Harmonie der Oudstrijders uit Moeskroon, talrijke oudstrijders-groeperingen, krijgs- en politieke gevangenen, weerstandsgroeperingen in uniform, en door drie detachementen ontmiijners waaronder afdelingen der sekties Brabant-Henegouwen; Antwerpen-Limburg; Luik en West-Roozebeke allen onder de bevelen van Iste Serg. Maj. Vandezande.

LAAT U NIET BEET NEMEN...
BEMIN UW PROFIJT!
KOOP STEEDS EN OVERAL AAN DE
LAAGSTE PRIJZEN

Voor uw SCHOENEN
één adres

D E N Y S

Zuidzandstraat, 11 te Brugge
5 % vermindering voor de Leden en hun Familie

Vervolgens kwam de onberispelijke en zeer aantrekkelijke musiekkapel der Belgische Zeemacht, die door haar spectaculaire demonstraties, langsheen de stoet heel wat sensatie baarde, zij was op de voet gevolgd door de schoolkinderen, de scouts en andere plaatselijke groeperingen.

M. Govaerts, burgervader der stad De Panne, dankte in korte termen de ontmiijners die hij noemde de grote artisaanen der tweede bevrijding der stad, die dank aan de ontmiijners zo rap in 1945 weer hare deuren kon open stellen. Hierop nodigde Burgemeester Govaerts, Generaal Sevrin uit om het gedenkteken te ontsluiëren.

Generaal Sevrin dankte hierop de stad De Panne voor de Hulde gebracht aan al zijn noeste medewerkers en schetsen in 't kort 't ontstaan der ontmiijning aan de Westkust en in 't bijzonder in streek Nieuwpoort-Franse Grens. Majoor Samijn dankte in naam der Verbroedering en bracht hulde aan hen wier namen hier in steen gebeiteld staan. Zij die het grootste en bloedigste offer gaven om mee te helpen aan de heropbouw en de bloei der Kust.

Hierna greep het dodenappel plaats :

Kap. Verstraete J.; Lt. Dralants J.; Serg. Van Craeynest A.; Korp. Van Pachtebeke R.; Soldaten Van Coillie R.; Van Tomme A.; Willecome P.; Soetens O.; Burg. Werkm. Willem D.; allen gevallen voor het Vaderland.

Na nog een woordje van dank gestuurd te hebben tot al de aanwezigen, richtte Majoor Samijn zich ook speciaal tot Makker Marcel Koekelbergh, architect der stad Brugge, oud-soldaat ontmiijner, ontwerper van het gedenkteken. Hierna vertrouwde Majoor Samijn het gedenkteken aan de stad toe.

Vervolgens legde Gen. Sevrin, Maj. Samijn, Burgemeester Govaerts en vele anderen bloemen neer voor het monument. Op te merken valt dat een Reuzenkroon, gans de doortocht lang, gedragen door vier soldaten, door de Heer Burgemeester neergelegd werd, dit in naam der Inwoners der Nieuwpoortlaan.

Hierna gaf de Burgemeester in naam der stad De Panne erkentelijkheidsmedaillies aan enkele verdienstelijken uit de vele verdienstelijke ontmiijners. Veel te weinig waren ze, maar de dag komt eens dat ieder zijn deel zal ontvangen.

Tot slot reikte Majoor Samijn diploma's uit aan ontmiijners en oud-ontmiijners.

Vervolgens defileerde de stoet voor de personaliteiten en het gedenkteken, waarna hij zich richtte tot het monument der Gesneuvelden der stad, waar in naam der Verbroedering Generaal Sevrin het bebloemde.

Om die grote plechtigheid te besluiten greep een officiële receptie plaats in het stedelijk Casino waar de stad de erewijn aanbood aan al de deelnemenden, en de Burgemeester in naam der stad De Panne een toast gaf ter ere van Generaal Sevrin en Majoor Samijn. Het vuurwerk dewelke s' avonds moest doorgaan, diende tot lateren datum uitgesteld te worden, gezien enkele minuten voor de aanvang een onweer losbarste.

We roepen De Panne, zijn gemeentebestuur en bevolking toe... TOT WEERZIENS en danken hen van harte voor wat zij voor ons deden, niet alleen de ganse bevolking, het puike gemeentebestuur maar ook en vooral de inwoners der Nieuwpoortlaan die zo innig met ons dit feest hebben willen meeleven en helpen opluisteren.

Nogmaals roepen we De Panne toe geen adieu maar... tot weerziens en we hopen weldra!

DENYS, Roger

Hulde aan de Ontmiijners...

Toen heel de wereld overwinning vierde,
Stonden de jongens met hart en ziel
De mijnen te zoeken waar 't onkruid tierde
In hard labeuren tot men er bij viel.

De duinen getuigen van de dood die er maaide,
D'ardennen verkonden 't onmenselijk werk,
De heide ze roept nog waar de vijand zaaide;
Overal teekende de dood met zijn merk.

Van de Noordzee tot de vlakke heide
Liggen hun lijken als zaden in 't zand
D'eeuwige verrijzenis te verbeiden,
Hoop op den oogst O, Vaderland!

Gij Vlaming of Waal, gedenk uw helden
Wanneer gij komt in villégiatuur;
Voor U vielen op deze slagvelden,
De jongens in 't ontmiijningsvuur!

NARCIS.

GROTE DANK AAN M. RAINOTTE.

DE ONTMIJNERSDAGEN TE BLANKENBERGHE

Nog maar pas waren de Ontmiijnersdagen van Verviers achter de rug, of de grote weldoener der Ontmiijners de Heer Rainotte smeedde reeds nieuwe plannen voor de kust, waar hij verleden jaar zo een flinke bijval had geboekt. Het weer wilde echter niet mee en de ontworpen plannen konden niet op de gestelde dagen ten uitvoer gebracht worden. Doch uitgesteld was niet verloren, dat hebben diegenen die op 21e en 22e Augustus langs Blankenberghe zijn gepasseerd, kunnen vaststellen aan de noeste bedrijvigheid, die door de onvermoeibare Heer Rainotte en zijn ijverige en liefvallige helpsters, de Juffr. Bernard, Hubert, Debaar en Prégardien, gedurende deze dagen werd aan den dag gelegd met het hoog gelden in te zamelen en eretekens te verkopen ten bate van Maatschappelijk Werk der Ontmiijners.

De uitslagen waren weer schitterend : 30.000 frank kómen ten beste voor onze goede werken.

Wij bieden onze wakkere vriend de Heer Rainotte, zijn lieflijke helpsters en zijn ijverige helpers onze oprechte gelukwensen en betuigen hen onze diepe dankbaarheid.

Het Bestuur der Verbroedering Sektie West-Vlaanderen voorziet voor het einde van dit jaar nog een Grote algemene vergadering te Kortrijk—meer nieuws zal aan al de leden gezonden worden we dringen er dan ook op aan, opdat al de leden, en geen één uitgezonderd, zou opkomen naar deze uiterst belangrijke vergadering.

De Toepassing van de Prioriteitswet

Al onze leden weten dat er sedert 1919 een prioriteitswet bestaat, die de kandidaten voor een openbare plaats of de meeste agenten die reeds in dienst waren, op verschillende lijsten rangschikt naar gelang de militaire verdiensten die hen volgens de wet werden toegekend.

Door de wetwijziging van 27-5-1947 werd deze verordening uitgebreid tot militairen die aan de oorlog van 40-45 hebben deelgenomen.

Voor het toelaten tot de openbare betrekkingen worden de kandidaten in vijf lijsten ingedeeld :

EERSTE LIJST : (wij vatten samen)

1o De militaire en werstanders, oorlogs- of politieke gevangenen, oorlogsinvaliden die aanspraak hebben op een pensioen uit hoofde van verwondingen of ziekte opgedaan of verergerd in een strijdende eenheid, in de weerstad of gedurende hun internering of gevangenschap;

2o De Oorlogsweduwen;

3o De Oorlogswezen die op 10 Mei 1940 minderjarig waren.

TWEDE LIJST :

1o De militaire invaliden uit hoofde van verwondingen of ziekte opgedaan of verergerd ingevolge de militaire dienst gedurende de oorlog;

2o De militairen op de dagorder vermeld wegens heldhaftige daad, degenen die voor 3 September 1944 de geallieerde legers hebben vervoegd; de krijgsgevangenen met minstens zes maanden gevangenschap, de leden van de weerstand;

3o De politieke gevangenen en de Belgen die gedurende de oorlog buitengewone burgertoewijding hebben verricht.

DERDE LIJST :

De Belgische militairen die daadwerkelijk tegen de vijand gestreden hebben.

VIERDE LIJST :

De Belgen die gemobiliseerd werden en niet tot een der vorige categoriën behoren; de arbeidsweigenaars; de niet gemobiliseerde minderjarige Belgen die wegens oorlogsgeweld invalide zijn geworden; de gedeporteerden.

De VIJFDE LIJST omvat de overige kandidaten.

Zichier waarin de voordelen bestaan :

Op voorwaarden dat ze het vereiste puntenaantal hebben behaald :

a) worden de kandidaten van de eerste lijst voor al de anderen gerangschikt;

b) zien de kandidaten van de tweede, derde en vierde lijsten hun bekomen puntenaantal onderscheidelijk met 10,8 en 6 % verhoogd.

Wij leggen er nog bijzonder de nadruk op dat de feiten of diensten van vóór 10 Mei 1940 of van na 7 Mei 1945 niet in aanmerking komen, voor hetgeen de oorlog 40-45 betreft.

In welke lijst moeten onze ontmiijners ingedeeld worden? Onze invaliden, in de tweede lijst, **zij horen echter thuis in de eerste**. De andere ontmiijners moeten ingeschreven worden op de vierde lijst, **hun verdiende plaats is echter op de derde**. De ontmiijners, die na 7 Mei 1945 hebben dienst genomen, verwijst men gewoon weg na de vijfde, ze hebben zeker beter verdiend.

Wij kunnen u echter mededelen dat er dringende voetstappen werden aangewend opdat de ontmiijners de juiste plaats zouden verwerven die hen rechtmatig en billijk toekomt. Wij zullen niet rusten vooraleer recht is geschied.

Het spreekt van zelfs dat in geval gij een getuigschrift moet inleveren voor de een of andere plaats, gij al uw diensten moet opgeven, ook dezen volbracht in uw vroegere eenheid.

Het bekomen van getuigschriften loopt niet altijd van een leie dakje omdat de meeste archieven van de legereenheden in 1940 vernield werden. Er blijft dus maar een middel over : beroep te doen op de officieren van de vroegere eenheid, om zich van de nodige bewijsstukken te voorzien. Het adres van al de officieren kan bekomen worden op het inlichtingsbureau van het Ministerie van Landsverdediging, Kazerne Baudouin, Brussel, het is voldoende, regiment, bataljon en compagnie op te geven.

Het Ministerie van Landsverdediging dringt er bijzonder op aan, dat al de aanvragers van getuigschriften hun volledige eenzelligheid opgeve (naam en voornamen, plaats en datum van geboorte en adres). De vrijwilligers dienen daarbij nog te vermelden, de datum van hun inlijving, eenheid, stamboeknummer en datum van afzwaaiing.

De leden, die in deze zaken moeilijkheden zouden ontmoeten, mogen zich in alle vertrouwen tot de verbroedering wenden, die hen met raad en daad zal bijstaan.

Tentoonstelling der Ontmiijning te Brussel

Van 16 tot 31 Oktober zal een grote tentoonstelling der ontmiijning plaats hebben te Brussel in het Museum van het Leger (Cinquantenaire).

Deze tentoonstelling werd ingericht ten voordele van het Sociale Werk der Belgische Ontmiijners. Ze zal toegankelijk zijn voor het publiek alle dagen van 10 tot 12 u. 30 en van 13 u. 30 tot 17 u.

De ingangsprijs werd vastgesteld op 5 fr. voor de volwassenen en 2,50 fr. voor de minderjarigen.

Gans de duur van de tentoonstelling zullen in een daartoe speciaal ingerichte zaal, door de Cinematographische dienst van het Leger verscheiden documentaire films, uittreksels uit de filmotheek van het Leger, vertoond worden. De vertoningen zullen doorlopend zijn, de ingangsprijs bedraagt zonder onderscheiding 5 fr. per persoon.

Deze tentoonstelling die niet de uitgebreidheid zal kennen van de tentoonstelling die gehouden werd in 1946 in de « Grands Magasins du Bon Marché » te Brussel, zal een meer doorgedreven technisch belang aanbieden.

Al onze leden bevelen we warm aan een bezoek aan deze tentoonstelling te brengen die op meer dan een punt belang zal inboezemen en een gedacht zal geven van de uitgebreidheid van het werk dat vervuld werd door de Ontmiijningsdienst waarvan zij deel uitgemaakt hebben. Elke zegge het voort...

St-ANDRIES HULDIGE OP GRANDIOSE WIJZE MAJOOR SAMIJN

OP ZONDAG 6 SEPTEMBER 1948.

Al van den Zaterdag af stond de gemeente St-Andries in het teken van de herdenking der bevrijding van September 1944. — Klokkengelui kondigde het begin der feestelijkheden aan, en aan het Gemeentehuis werden de vlaggen van bevrijders en bevrijden door den H. Burgemeester Durein plechtig gehesen. De Bevrijdingsfakkel werd plechtig ontstoken en heerlijk weerklonken in de avondstille de volksliederen van Canada en België. 's Anderdaags was gans St-Andries reeds van in den vroege ure met Belgische driekleuren behangen en bespannen — tal van groene huldepoorten waren aangebracht waarop te lezen stond :

« HULDE AAN MAJOOR SAMYN » of « HULDE AAN DE ONTMIJNERS ».

St-Andries had begrepen wat al van dank zij verschuldigd was een de ontmijners en aan Majoor Samyn, een harer eigen ingezetenen. Tal van gelukwensen en telegrammen van huldeblijken kwamen die morgen bij Majoor Samyn toe.

Feestelijk was de gemeente versierd maar nog feestelijker ging het er op de marktplaats aan toe alwaar een vrolijke Breugheljaanse jaarmarkt gehouden werd.

Rond 9 u. 20 kwamen Generaal Sevrin, Majoor Porreyck en Commandant Linden op de gemeenteplaats te St-Andries aan, en werden er aan het gemeentehuis verwelkomd door Majoor Samyn.

In aanwezigheid van hogervernoemden, het bestuur der Vrijwillige Luchtbescherming van St-Andries, tal van personaliteiten uit de ontmijningsdiensten waaronder een delegatie der Sektie Oost-Vlaanderen sprak Majoor Samyn een korte doch kernachtige openingsrede uit. Na een woordje van dank geuit te hebben aan het adres van het gemeentebestuur die hare welwillende toelating gaf, aan den dienst van Opruiming en Vernietiging van Springstoffen die hare hulp verleende en aan de P.L.B. die hare steun verleende, verklaarde Majoor Samyn gelukkig te zijn dat de bevrijdingsfeesten dit jaar in het teken van den ontmijner geplaatst waren. Verjoegen de Canadezen de vijand uit het land, dan is het dank aan de ontmijners, aangevuld door den P.L.Ber. dat het land gezuiverd werd van de door hem hier nagelaten helsen moordtuigen. Na nog een overzicht gegeven te hebben over het werk door de ontmijners verricht te St-Andries dankte Majoor Samyn alle aanwezigen, zowel militaire als burgerlijke overheden ! Hierop verklaarde Generaal Sevrin de tentoonstelling voor geopend.

Treffend was het dan ook dat de eerste gedachte ging aan hen die hun leven gelaten hebben voor het heil van ons land. In de eerste plaats waren de ERETABELS met hun namen opgesteld in een sobere versiering midden der talrijke mijnen — het was dan ook Generaal Sevrin die in naam van gans de Verbroedering een bloemengare voor het herinneringsmemoriaal onzer gevallen makkers neerlegde. Na de twee zaaltjes der tentoonstelling doorlopen te hebben en de buiten opgestelde mijnevelden bezichtigd te hebben, begaven zich de aanwezigen naar de Kerk om aldaar een plechtige herdenkingsmis bij te wonen, ter bedanking voor de bevrijding en ter nagedachtenis der gesneuvelde ontmijners.

De H. Mis werd door een talrijke menigte bijgewoond, in het koor waren de vlaggen der verbroedering en van het tweede ontmijningsbataljon opgesteld midden deze van al de andere plaatselijke verenigingen.

In zijn kanselrede, verklaarde Z.E.H. Devos, zich gelukkig zich midden dier mensen te bevinden, die iedere dag hun leven veil hebben voor dat van anderen te vrijwaren.

Dat is het wat werkelijke naastenliefde kan genoemd worden.

Na de H. Mis volgde een bloemenhulde op de dorpplaats aan de monumenten van beide oorlogen. In naam van de Verbroedring legde Generaal Sevrin een bloemen-ruiker neer voor het monument van 1914-18 wyl de plaatselijke philharmonie onberispelijk het Te Velde klaroende. Kapitein Samyn bebloemde het monument 1940-45.

's Middags werd aan de aanwezige ontmijners een lunch aangeboden door de plaatselijke sekte der P.L.B. De Heer Minnekeer in naam der P.L.B. verklaarde zich overgelukkig dit feest dit jaar te hebben kunnen inrichten in het teken van den Ontmijner — waarna hij een welverdiende Hulde bracht aan het adres van Majoor Samyn inwoner van St-Andries en éérste instructeur der P.L.B. Hierna kwam nog dokter Vande Cappellen aan de beurt die in een luimige en savoureuse speech enkele anecdoten der P.L.B. uit den oorlog opdiste. Hierop dankte Majoor Samyn beide sprekers en in 't bijzonder het plaatselijk P.L.B.Comité.

's Namiddags echter kwam de hoofdschotel, want ter Torhout Steenweg was een kunstmatig mijneveld aangelegd waar onze dappere ontmijners een oefening gingen geven omtrent ontmijning in al zijn hoedanigheden, dit in aanwezigheid van de gehele Gemeenteraad van St-Andries en tal van vooraanstaande personaliteiten uit de militaire en bestuurlijke wereld. Talrijke toeschouwers verdrongen zich halsrekend dan ook, om dit éénig gebeuren mee te mogen leven en zien — het was dan ook Majoor Samyn die langs een luidspreker om een uitvoeringen uitleg aan al de aanwezigen verstrekke.

Tot slot vroeg Majoor Samyn één minuut ingetogenheid voor de éinig gevallen inwoner uit St-Andries nl. Maurice Couvreur.

Onder het spelen van het Vaderlandslied kwam dan ook een eerste grote hulde aan het daglicht wanneer de Burgemeester Durein de driekleur van de plaat wegnam waarop te lezen stond :

« ONTMIJNERSLAAN »

en daaronder : « HULDE AAN MAJOOR SAMYN E. ».

Bevelhebber

der

Ontmijningseenheden

in West-Vlaanderen

1926-1946

Hierop knipte Generaal Sevrin het driekleurig lint door en al wat overheid was stapte onder de tonen van de mars van het IIe Ontmijningsbataljon de ONTMIJNERSLAAN op.

Hierna greep een troependéfilé plaats en met de muziekvereniging van St-Andries op kop begaf de stoet zich naar de marktplaats.

Om die mooie hulde te bekronen had dan ook een ontvangst ten stadhuije plaats.

Wij verheugen ons ten zeerste dat bij deze Bevrijdingsfeesten de Ontmijners naar het voorplan werden gebracht.

DENYS, Roger.

Onze grote familie ...

Jean Claude Janssens is verheugd U te kunnen mede delen dat de kleine Jezus hem op 16 September 1948 een broertje gezonden heeft dat bij het Doopsel de naam van PHILIPPE gekregen heeft.

Luitenant PIERRE BOVEROUX (Vervolg)

Iedere keer dat ik me naar Freeren begaf met de luitenant, vertelde Joseph me, zegde hij me: « Je hebt niets gezien, of niets gehoord, is 't niet, Verdin ».

Ik antwoordde: « Heb geen schrik, mijn luitenant, ik zal niets zeggen... »

Wanneer de bijeengegaaarde springstoffen uitgeput waren, gelukte luitenant Boveroux er in zich in verbinding te stellen met Londen, die er zich mee belaste hem er te laten worden. Een gezondene van de hemel, een officier-valschermpringer, Commandant Robinson genaamd kwam persoonlijk de verbinding tussen luitenant Boveroux en zijn oversten uit Londen daarstellen. Deze Commandant Robinson, waarvan Verdin de echte identiteit niet kende, heeft op hem een grote indruk gemaakt.

— Het was een kleine rosse die van niets schrik had, vertrouwde hij ons toe. Een zekere dag vroeg hij mij: Weet ge wel waaraan ge U blootstelt, mijn jongen met te doen wat ge daar doet? » Ik twijfel er aan heb ik hem geantwoord, maar van het ogenblik dat het om mijn luitenant is, om mijn luitenant te volgen zou ik alles doen, om het even wat... « Dat is heel goed, zegde hij me toen ».

Het was in de omstreken van Manhay dat het neerlaten der parachutes plaats had. We vertrokken rond 10, 11 uur. Ter plaatse gekomen moesten we de camion op een zekere afstand van de omgeving waar de containers zouden neerkomen achterlaten, want de nauwe modderige wegen die er naartoe leidden waren onbruikbaar. Het wachten op het vliegtuig duurde dikwijls heel lang en men liep altijd het gevaar dat onze gebruikte signalen zouden opgemerkt worden door een vijandelijk verkenningvliegtuig. Commandant Robinson stak altijd zelf de lampen aan op het ogenblik dat men het eerste ronken hoorde van de grote vogel die in het donkere geluchte zwierf. En welke vreugde dan als we zacht de kostbare kassen gevuld met springstof zagen neerkomen. Er waren er gewoonlijk 12 en elk van hen woog 90 kg. Het was geen gemakkelijk werkje hen allen te gaan opzoeken want sommige bleven vasthangen in de bomen. Vervolgens moesten we die dan naar de camion brengen. De terugtocht geschiedde dan gewoonlijk voor het ontwaken van de zon. Vandan af bestonden er voor onze groep talrijke gevaren. De ontmoeting met een patrouille of met feldgendarmen kon catastrophische gevolgen teweegbrengen, wat ons dan ook na de vierde parachutage overkwam.

EEN GROOT GALA CONCERT

Op 31 October om 15 u. zal in de zalen van het Muzeum van het Leger (Cinquantenaire) een groot gala concert georganiseerd worden ter ere van onze Ontmijners.

Dit concert dat gegeven wordt met de medewerking van de muziekkapel der Gidsen, geplaatst onder de leiding van de muziekmeester Luitenant Poulain zal een grote weerklank vinden en zal het winterseizoen in de hoofdstad openen.

Niemand twijfelt er aan dat deze feestelijkheid de gunst der hoge Overheden van het Land zal mee dragen en een uitgelezen publiek zal aanlokken.

De prijzen der plaatsen zijn vastgesteld op 100, 50 en 20 fr., ten voordele van het Sociale Werk der Belgische Ontmijners.

Het was 3.30 U., de operatie was naar wens verlopen en de camion van D.O.V.O. was volledig vol geladen met containers die gevuld waren met dynamiet. Zijn twee fonkelende lichten doorboorden de duisternis en de slaperige gehuchkalm, niets verdachts op de verlaten wegen. Zonder het te weten naderden we doorheen de vele dorpen het eindpunt ten werden gewiegd door zijn machtig geronk, alles was van onze expeditie: Henne. We waren de brug te Aywaille voorbij gereden toen er plotseling in de verte een rode schijn verscheen: een schijn die bewoog... Weldra herkennen we de haltsignalen der feldgendarmen. Critische ogenblikken waren het.

« Wat moet ik doen », vraagt Joseph. « We blijven voor niemand stilstaan », antwoordde luitenant Boveroux snel. Je hebt het goed verstaan, hein », dringt Commandant Robinson aan, « Voor niemand blijven staan ». De chauffeur houdt het hem voor gezegd, hij is nu dicht bij de rode lamp die hangt te wiegen in het midden van de weg, twee schaduwen worden zichtbaar. De chauffeur verandert zijn snelheid, vertraagt zijn voertuig, en dan op het ogenblik dat hij nog slechts enkele meters van de twee Duitsers verwijderd is geeft hij terug volle gaz en de camion herneemt zijn aanloop in een geweldig geronk... Hebben de twee ongewensten de tijd gehad om zich op het te trekken?: Niemand weet het, zo snel en zo handig is de beweging uitgevoerd: « Ik heb de indruk dat ge ze goed en mooi verpletterd hebt », zegde luitenant Boveroux. « Ik ook, antwoordde Commandant Robinson, ik ook meende twee schokken gehoord te hebben op de spatborden.

Zonder verdere hinderpalen bereikten we Henne waar een agent van luitenant Boveroux in een electriche cabine alle containers opsloeg, waar ze dan later zouden weggehaald worden door een andere camion die de springstof naar Brussel zou brengen waar ze onder verschillende groepen zou verdeeld worden.

Indien het nodig ware geweest dan zou luitenant Boveroux alleen voldoende zijn geweest om de overlevering der stoutmoedigheid in de schoot van DOVO te doen ontstaan. Helaas, indien zoals het latijnsce spreekwoord zegt het fortuin zijn beste gunsten, behoudt voor de stoutmoedigen gebeurt het dat het hen ook zijn wrede onverschilligheid laat voelen. En nochtans kan men zich een meer verdienstelijke stoutmoedigheid inbeelden dan deze van de man die niet tevreden met zich bloot te stellen aan de geduchte verrassingen van de oorlog in de schaduw, zijn technische bevoegdheid onder dikwijls heel gevaarlijke omstandigheden in de dienst stelde van de Geallieerden.

Alle tuigen: Obussen, bommen, torpedos van Engelse oorsprong die DOVO tot taak had te verzamelen, bestudeerde hij volledig tot in de kleinste puntjes en maakte vervolgens een verslag op over de onvolmaaktheden die het springtuig hadden belet te ontploffen, die verslag werd overgemaakt aan Londen. Zekere avond, terwijl hij bezig was de middenbuis van een Engelse bom los te schroeven vervormde een hevige ontploffing luitenant Boveroux van een stevige jongen die hij was in een arme gewonde, verminkt en gans met bloed besmeurd. Een oog doorboord, een dubbele schedelbreuk en talrijke verwondingen aan zijn linkerarm schenen hem ten dode opgeschreven te hebben. Maar de man had buitengewone bronnen van levenskracht en zijn stoer gestel overwon alle diepe beten van het schroot.

(zie vervolg blz. 8)

SOCIALE KRONIEK

Men stelt alle dagen vast dat de grote meerderheid onzer medeburgers een volstrekte onverschilligheid aan den dag legt ten overstaan van deze belangrijke kwestie.

Wij menen echter dat deze onverschilligheid grotelijks te wijten is aan de onwetendheid omtrent de weldaden, die het stelsel van de Sociale Zekerheid de mensheid biedt.

Waarom er dan niet over gesproken en zelfs zo dikwijls mogelijk, in voldoende eenvoudige bewoordingen opdat iedereen begrijpe welk op dit gebied zijn rechten en zijn plichten zijn.

De Sociale Zekerheid omvat een geheel van bepalingen, betreffende de Verzekering tegen ziekte en ongevallen, tegen werkloosheid, de familie vergoedingen, de jaarlijkse verloven of betaald verlof, de ouderdomspensioenen, enz.

Deze maatregelen zijn voornamelijk gesteund op geldelijke samenwerking en zij bewerken in hun toepassing het beginsel van de saamhorigheid en de onderlinge hulp.

De Sociale Zekerheid bevordert de beschaving en de vooruitgang, doch zonder de bijdrage van iedereen kan zij noch leefbaar noch weldoend zijn.

Zonder de Sociale Zekerheid staat de mens alleen op de wereld. Hij en de zijnen hangen af van zijn werk. Alleen kan men niets tegen te ongevallen die zijn gezin of hem zelf kunnen overkomen. Men zou haast moeten zeggen dat het leven en de gezondheid van de zijnen minder kostbaar goed zijn dan de roerende en de onroerende goederen, die men zonder verwijl tegen brandgevaar doet verzekeren met de vaste hoop jaarlijks de premie te mogen betalen zonder ooit te moeten kennis maken met het zozeer gevreesde onheil.

Helaas, het is niet zo gesteld met de gezondheid die wij moeten verdedigen tegen ziekten en ongevallen van alle aard die ons bedreigen; niemand weet wat er ons te wachten staat. Tegen deze bedreiging bestaat er slechts de Verzekering tegen ziekte.

Sinds 1944 zijn al de loontrekkende en bedienden in dienst van een werkgever onderworpen aan de verplichte bijdrage voor Maatschappelijke Zekerheid. Meer dan vier miljoen medeburgers genieten alzo van de voordelen van deze nieuwe wetgeving die op de gepaste tijd is gekomen. Maar er blijven er evenveel die er zich vrijwillig moeten aan onderwerpen. Ook wenden wij ons vandaag tot deze categorie van lezers en raden hen nadrukkelijk aan zich bij een ziekenkas te laten inschrijven, vrijwillige stortingen te doen voor een ouderdomspensioen of een verzekering op het leven te nemen.

De gevraagde bijdrage kan zeer hoog schijnen voor sommigen, welke menen nooit hulp of steun nodig te hebben. Misschien zullen wij ons hierdoor enige vermaken moeten ontzeggen, doch wat geeft zulks; het zeker middel dat zij ons in de hand geeft om het noodlot tegen te gaan en de zorgen voor morgen uit de weg ruimt, vergoeden ons toch ruimschoot voor de opoffering die wij ons moeten getroosten.

Menig ontmiijner is sedert zijn intrede bij het leger bij geen ziekenkas aangesloten uit voorwendsel dat hij zelf kosteloze geneeskundige zorgen ontvangt.

Waarom dan ook niet vrouw en kinderen verzekerd opdat zij ook van de gepaste geneeskundige zorgen zouden

kunnen genieten in de beste en voordeligste voorwaarden.

In deze zin handelen zou u niet alleen beschermen tegen uitgaven die buiten uw bereik liggen, maar u in de mogelijk stellen beroep te kunnen doen in geval van nood op befaamde dokters en zou u bijzonder de voldoening schenken uw volledige plicht vervuld te hebben tegenover uw gezin.

Verliezen wij niet uit het oog, dat de man die een huisgezin sticht, een vrouw neemt die hem kinderen schenkt zekere rechten en voordelen in de maatschappij verovert, maar ook zware verantwoordelijkheden op zich neemt.

Hij heeft zijn volle plicht niet gedaan, zolang hij de nodige voorzorgen niet genomen heeft om het welzijn van zijn huisgezin te behouden in geval hij zelf daarvoor niet meer in staat zou zijn.

Hebt gij u reeds de vraag gesteld « Is de toekomst van mijn gezin verzekerd, wat er mij ook overkome ? »

Vergeet echter niet « Dat het nooit te laat is om wel te doen ».

Luitenant Pierre BOVEROUX

(vervolg van de blz. 7)

Op het einde van de maand Juni 1942 was hij volledig hersteld. Hij hernam zijn veelvuldige taak ten dienste van zijn land, wanneer op 17 Oktober van hetzelfde jaar, ingevolge een tekortkoming van een Brussels agent de Gestapo hem te Grivegnée kwam aanhouden. Alhoewel ons alle juiste inlichtingen over de onvragingen die de onversaagde patriot te ondergaan had in het gevang te St-Gilles ontbreken is het heel waarschijnlijk dat hij onderworpen werd aan de verschrikkelijke behandelingen die de Duitsers voorbehielden aan de leiders der organisaties die weigerden hun geheimen te verklappen. Op 14 December kwam luitenant Boveroux terug te Grivegnée maar in een kist. Daar men zijn ijzeren wil niet had kunnen plooiën hadden zijn beulen hem gemarteld tot de dood volgde.

Zo stierf de eerste overste van DOVO. Indien men het woord « Held » dat anderen minderwaardig hebben gemaakt door een meer algemeen gebruik wil toekennen in de oorspronkelijke frisheid van zijn meest verheven betekenis, dan is het wel aan een man lijk deze.

En voor de grote of kleine verenigingen allen in dienst van eenzelfde ideaal is niets meer waard dan het zedelijk overwicht van een groot voorbeeld. Dit verschijnt in enigmate volledig en geheel in de ziel, verdeeld door al deze verenigingen en werkt in op de geesten en op de harten zoals een oproep of een order. Alzo is de naam van luitenant Boveroux die met gouden letters in de jaarboeken van D.O.V.O. neergeschreven werd meer dan de herinnering aan een dode: Het is aan de andere zijde van het graf een levende en voortdurende lea van stoutmoedigheid, van heldenmoed en van volledige toewijding aan het Vaderland.

D.O.V.O. ook heeft een verleden, overleveringen, verlevendigd door een groot licht: de ziel van hun overste die een HELD werd.

MEMOR

(Met de welwillende toelating van « Cœurs Belges »)

... Panne 12-9-1948.

1. Eglise de La Panne. — 2. Harmonie de Mouscron. — 3. Fanion 2e Bataillon. — 4. Drapeau de la Fraternelle. — 5. Couronne — 6. Marraine et Cdt Vander Heydt. — 7. Major Samijn. — 8. Major Porrewijck. — 9. Lt Compère. — 10. Groupe d'Anciens. — 11. Fanion 1er Bataillon. — 12. La Foule. — 13. Détachement. — 14. Lt-Général Van Strijdonck de Burkel. — 15. Musique Force navale. — 16. Général Sevrin. — 17. Drapeaux des délégations.

1. Kerk van De Panne. — 2. Harmonie van Moeskroen. — 3. Vaandel van het 2de Bon. — 4. Vlag der Verbroedering. — 5. Kroon. — 6. Meter en Cdt Vander Heydt — 7. Majoor Samijn. — 8. Majoor Porrewijck. — 9. Lt Compère. — 10. Groep Oudontnijners. — 11. Vaandel 1ste Bon. — 12. Het Volk. — 13. De Afdeling. — 14. Lt-Generaal Van Strijdonck de Burkel. — 15. Muziekkapel van de Zee-macht. — 16. Generaal Sevrin. — 17. Vaandels der afgevaardigden.